

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7Cb/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120277538
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:6120277538.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Rastislavom Plutinským v spore žalobcu: Passerati, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 52 309 304, právne zast. ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, právne zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, o zaplatenie sumy 907,08 eura s príslušenstvom, v Dolnom Kubíne dňa 22.09.2022 takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 907,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 907,08 eur od 28.10.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. V návrhu na vydanie platobného rozkazu, doručenom Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 01.04.2020 (dátum doručenia žaloby vyplýva z potvrdenia na č. I. 14 spisu), žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazá žalovaného na zaplatenie sumy 907,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 907,08 eur od 28.10.2019 do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.05.2019 došlo v Dolnom Kubíne k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Kia Ceed, EČV: Y ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená L.. F. B., bytom D. XXXX/XX, XXX XX Y. M. (ďalej len „poškodená“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Škoda Octavia, EČV: Y v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. XXXX. XXXX/XXX-X (XXXXXXX). Poškodená nechala vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 05.06.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenej náhradné motorové vozidlo značky Kia Ceed, EČV K v čase od 05.06.2019 do 04.07.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenej faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 04.07.2019, splatnú dňa 11.07.2019 na sumu 1.230,- eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 05.06.2019 do 04.07.2019, t. j. 30 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 40,- eur. V sume 1.230,- eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- eur. Poškodená zároveň dňa 04.07.2019 postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. XXXX.XXXX/XXX-X (1962321) zo dňa 18.05.2019 z titulu

náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.230,- eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 04.07.2019. Žalovaný zaslal žalobcovi žiadosť zo dňa 12.09.2019 o doloženie ďalších dokumentov k vybaveniu poisťnej udalosti, pričom žalobca mu požadované dokumenty doručil emailom zo dňa 19.09.2019. Žalovaný nezaslal žalobcovi žiadne oznámenie k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poisťnej udalosti. Dňa 11.10.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 322,92 eur. Krátenie poisťného nebolo žiadnym spôsobom dôvodované. Takéto svojvoľné krátenie poisťného plnenia je zjavne nezrozumiteľné a neoprávnené. Náklady vo výške 1.230,- eur boli poškodenou vynaložené nutne a účelne, keďže bola po uvedení do užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodenej na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodenú, ak si ich sama nespôsobila. Žalobca si súčasne uplatnil úroky z omeškania. Dňa 11.10.2019 žalovaný čiastočne plnil nárok žalobcu, t. j. v tento deň bolo skončené prešetrovanie poisťnej udalosti. So zvyškom poisťného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 28.10.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok vo výške 907,08 eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 1.230,- eur uvedenej na faktúre č. XXXXXXXX za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poisťného plnenia vo výške 322,92 eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica dňa 30.04.2020 vydal platobný rozkaz sp. zn. 21Up/681/2020, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 907,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 907,08 eur od 28.10.2019 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor. Súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 250,45 eur.

4. Okresný súd Banská Bystrica predmetný platobný rozkaz doručil žalovanému dňa 11.05.2020 a tento voči nemu podal odpor, v ktorom poprel všetky skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré sa týkajú údajného vzniku peňažného nároku voči žalovanému a uviedol vlastné skutkové tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. V odpore uviedol, že nepovažuje za sporné skutkové tvrdenia o poisťných vzťahoch a zodpovednosti za škodu na majetku poškodenej L.. F. B.. Sporným ostáva výlučne výška žalobcom uplatňovaných nárokov. Žalobca sa v konaní domáha zaplatenia istiny vo výške 907,08 eur, ktorá pozostáva z čiastky 879,- eur (zodpovedajúcej nákladom za prenájom náhradného vozidla, ktorú žalovaný neuznal v rámci likvidácie poisťnej udalosti a nákladom za pristavenie náhradného vozidla a čiastky 28,08 eur (zodpovedajúcej nákladom, ktorá by poškodenému vznikli používaním vlastného vozidla). Žalovaný trvá na nedôvodnosti žalovaného nároku, a to z nasledujúcich dôvodov. Výška denného nájomného (40,- eur na deň) je výrazne nadhodnotená v porovnaní s cenou prenájmu porovnateľných motorových vozidiel v danej lokalite. Navyše vzhľadom na rozsah opráv na poškodenom vozidle je neprimeraná aj doba prenájmu motorového vozidla v trvaní 30 dní. Poplatok za pristavenie vozidla v sume 30,- eur nemožno považovať za súčasť skutočnej škody, ktorá by mala byť hradená z povinného zmluvného poistenia vinníka škodovej udalosti. Náklady v sume 28,- eur, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla, nepredstavujú skutočnú škodu, a preto nemôžu byť refundované z povinného zmluvného poistenia vinníka škodovej udalosti. Žalobca si uplatnil u žalovaného nárok na zaplatenie nájomného za prenájom motorového vozidla KIA CEED v trvaní 30 dní od 05.06.2019 do 04.07.2019 vo výške 1.200,- eur (nájomné vo výške 40,- eur na deň). Žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie v sume 322,92 eur. Žalovaný namietal dĺžku nájomného vzťahu a zároveň aj výšku denného nájomného. Podľa faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 01.07.2019, ktorú vystavila spoločnosť Auto Becchi, s.r.o. trvala oprava vozidla poškodeného 27 normohodín, čo za žiadnych okolností nepredstavuje dôvod na opravu vozidla v trvaní takmer 1 mesiaca. Žalovaný preto akceptoval 13 dní oprávneného nájmu, pričom zohľadnil 4 dni víkendy. 13 dní predstavuje maximálnu akceptovateľnú dĺžku pre realizáciu opráv na poškodenom vozidle. Podľa predloženej faktúry malo navyše dôjsť k ukončeniu opráv 01.07.2019, nie je preto zrejme ani to, prečo poškodená užívala náhradné vozidlo do 04.07.2019. Za neakceptovateľnú považuje žalovaný aj výšku denného nájmu v sume 40,- eur, ktorá je výrazne nadhodnotená v porovnaní s cenou prenájmu motorových vozidiel rovnakého druhu v danej lokalite. Priemerná cena denného nájmu zapožičaného vozidla bola v danej lokalite a v danom čase vo výške 27,- eur, čo žalovaný preukazoval priloženými cenníkmi autopožičovní. Žalovaný má za to, že postupoval správne, keď žalobkyni odmietol refundovať náklady na prenájom náhradného vozidla nad 13 dní a v rozsahu 27,- eur na deň. Žalovaný ďalej uviedol, že je oprávnený krátiť

poistné plnenie v prípadoch, kedy šetrením poistnej udalosti dospeje k záverom, že vynaložené výdavky sú nepreukázané, neúčelné a neodôvodnené. Poistovateľ je povinný uhradiť z povinného zmluvného poistenia iba skutočnú škodu (nájomné vynaložené účelne a v primeranej dĺžke nájmu). Ak poškodená zavíni, že prenájom náhradného motorového vozidla, ktorého cena je zjavne neprimeraná (predražená) oproti prenájom porovnateľných motorových vozidiel, nepatrí mu nárok na náhradu takejto zvýšenej škody. Poškodenej zároveň nevzniká ani nárok na zapožičanie náhradného vozidla v ľubovoľnej dĺžke prenájomu iba preto, že bol v dôsledku škodovej udalosti ukrátený na možnosti užívať vlastné motorové vozidlo. Dĺžka oprávneného nájmu je závislá od doby nevyhnutnej opravy poškodeného vozidla. V opačnom prípade by mohlo dochádzať k zneužívaniu škodovej udalosti na „bezplatný prenájom“ iného vozidla. Poškodená má preto z poistenia zodpovednosti právo iba na náhradu preukázaných a účelne vynaložených nákladov. V tomto prípade nie je možné hovoriť o účelnosti výdavkov za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 30 dní a pri dennej sadzbe nájomného vo výške 40,- eur. Ako nedôvodný označil žalovaný aj nárok na zaplatenie sumy 28,08 eur. Náklady, ktoré by poškodenej vznikli používaním vlastného motorového vozidla nepredstavujú skutočnú škodu, a preto nemôžu byť refundované z povinného zmluvného poistenia vinníka škodovej udalosti. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky (uverejneného pod č. Rc 7/92) nemožno priznať náklady, ktoré by poškodenej vznikli prevádzkou vlastného motorového vozidla. Žalovaný preto krátil poistné plnenie aj o náklady, ktoré by poškodenej vznikli používaním vlastného motorového vozidla. Z povinného zmluvného poistenia nemôže byť refundovaný ani poplatok za pristavenie vozidla v sume 30,- eur. Rozsah poistného krytia vymedzuje § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Poplatok za pristavenie vozidla nepredstavuje škodu vzniknutú v dôsledku škodovej udalosti. Žalovaný uviedol, že žalobca doručil žalovanému žiadosť o refundáciu sporných nárokov dňa 31.07.2019. Žalovaný v trojmesačnej lehote od uplatnenia predmetných nárokov splnil listom zo dňa 18.10.2019 podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Keďže žalovaný oznamovací povinnosť splnil v normatívnej lehote, nie je podľa § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení povinný žalobcovi uhradiť úroky z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Žalovaný k predmetnej otázke poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/212/2017. Žalovaný preto namietal aj uplatnenie úrokov z omeškania. Žalovaný preto žiadal, aby Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec príslušnému súdu podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a aby príslušný súd žalobu zamietol.

5. Odpor žalovaného bol doručený právnomu zástupcovi žalobcu dňa 22.07.2020. Tento vo svojom vyjadrení doručeným súdu dňa 31.07.2020 okrem iného uviedol, že navrhuje pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa § 19 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobca vo vyjadrení ďalej uviedol, že odpor žalovaného považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore podľa žalobcu nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalobca odvodil svoju aktívnu legitimáciu v spore od § 524 Občianskeho zákonníka, pričom uviedol, že predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmiennečne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že Občiansky zákonník alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. Žalobca faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 04.07.2019 uplatnil za prenájom vozidla zn. KIA Ceed podľa Zmluvy o nájme motorového vozidla č. XX/XXXX sumu vo výške 1.230,- eur voči poškodenej. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04.07.2019, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Pokiaľ ide o samotný vznik práva na náhradu škody v podobe odčerpania majetkových hodnôt z majetkovej sféry, poukazujeme v tejto časti na nesporný obsah dojednania Zmluvy o postúpení pohľadávky z 04.07.2019 podľa bodu 5, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky /na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo/ sa podpisom tejto zmluvy započítavajú a žalobca si bude svoju pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a

na vlastný účet. V nadväznosti na to možno konštatovať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie žalobou uplatneného práva ako práva na náhradu skutočnej škody podľa úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“), vo výške vo výške žalovanej istiny v sume 907,08 eur. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Na túto skutočnosť poukazuje aj zásada, že zlomyseľne koná ten, kto žiada niečo, čo musí hneď vrátiť; v rovine procesného práva to znamená, že nikto sa nemôže s úspechom domáhať žalobou plnenia, ktoré by zároveň po splnení musel vrátiť, pretože dlžníkovi prislúcha zodpovedajúci vzájomný nárok. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou, avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia. V danej veci je relevantná skutočnosť, že poškodená bola nútená v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadala poškodená spôsobom nahrádzajúcim platenie - započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni. Tzn. že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka a dochádza k nemu bez toho, aby si navzájom veriteľ s dlžníkom poskytovali vzájomné plnenia, teda reálne by jeden druhému niečo platili, či už v hotovosti alebo bezhotovostne. Žalobca poukázal na rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/49/2019, 14Cob/55/2019, 9Co/300/2018 a 8Co/132/2019. K nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla poukázal žalobca na to, že poškodená prišla o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavineným, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využívala poškodená na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečovaním svojich súkromných i pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Na zabezpečenie chodu a organizácie práce si poškodená nevyhnutne na čas opravy svojho vozidla a jeho zotrvania v servise musel prenajať motorové vozidlo od žalobcu, pretože nemal iné voľné vozidlo, ktoré by poškodené vozidlo nahradilo. Postup žalovaného, ktorý uznal opodstatnenosť nároku žalobcu na náhradu nájomného iba v rozsahu 13 dní (od 05.06.2019 do 17.06.2019), pričom uviedol, že oprava motorového vozidla mala byť ukončená až 01.07.2019 označil ako nedôvodný, nakoľko k uvedenému dňu ešte nebolo autoservisom vydané opravené vozidlo poškodenému, a to z dôvodu, že autoservis neobdržal od žalovaného poistné plnenie, teda oprava vozidla nebola uhradená, resp. nebolo autoservisu potvrdené krytie nákladov opravy z poistného plnenia. Žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu. Je bežnou praxou autoservisov vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poistného plnenia poisťovňou, je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti. V prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla autoservisom, a preto je plne akceptovateľné trvanie nájmu náhradného vozidla až do 04.07.2019, kedy poškodená ukončila prenájom náhradného vozidla, a v tomto čase si vyzdvihla svoje opravené vozidlo z autoservisu, čo vyplýva z predloženého čestného prehlásenia poškodenej. Na podporu tejto argumentácie predložil žalobca dodatočne potvrdenie z autoservisu, kde bolo poškodené vozidlo opravované, pričom vzhľadom na uvedené je opodstatnená doba prenájmu náhradného vozidla v čase od 05.06.2019 do 04.07.2019. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenájaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca, či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla. Žalobca uviedol, že žalovaný neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bola poškodená v dôsledku ním nezavineného konania vylúčená z užívania svojho vozidla.

Poškodená v danom prípade nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Postup prác v servise je závislý aj od ďalších faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodenej. Žalobca označil argumentáciu žalovaného za neprijateľnú, keďže autoservis nevydá zákazníkovi opravené motorové vozidlo, pokiaľ nemá k dispozícii aspoň krycí list alebo poistné plnenie za opravu. Poškodená žiadnym spôsobom neprispela k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od nej spravodlivo požadovať, aby ako účastníčka škodovej udalosti, ktorú nezavinila, disponovala dostatočnou hotovosťou na vyplatenie nákladov opravy servisu v hotovosti len za účelom, aby skrátila dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry bez možnosti jeho reálneho užívania. Podľa žalobcu je preto plne akceptovateľné trvanie nájmu náhradného vozidla do dňa 04.07.2019, čo nebolo spôsobené vinou poškodeného, ale konaním žalovaného a táto skutočnosť nemôže byť v nijakom prípade na úkor poškodeného, ktorý objektívne potreboval náhradné vozidlo až do dátumu odovzdania jeho vozidla z opravovne. Žalobca vo svojom vyjadrení ďalej namietal tvrdenie žalovaného, podľa ktorého je primeraná sadzba denného nájomného suma vo výške 27,- eur, a to údajne na základe náhodne vybraných cenníkov autopožičovní v danej lokalite a v rozhodnom čase. Na podporu svojich tvrdení žalovaný predložil náhodne vybrané cenníky. Žalobca označil ako účelové konanie žalovaného v rozsahu predkladania neobjektívnej vzorky trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného. Navyše prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zrejmé, čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvedená cena finálna. Žalovaným predložené cenníky sú navyše neprehľadné, nečitateľné a z tohto dôvodu z nich ani nemožno vyhodnotiť, či skutočne zahŕňajú obvyklé ceny obdobných motorových vozidiel v predmetnom mieste a čase. Napriek uvedenému žalovaný predložil cenové ponuky spoločností pôsobiacich v žilinskom regióne, z ktorých vyplýva sadzba denného nájomného za vozidlá porovnateľné s poškodeným a prenajatým vozidlom. Žalobca si za prenájom vozidla KIA Ceed účtoval denné nájomné vo výške 40,- eur bez DPH, pričom táto cena je primeraná typu požičaného vozidla. Na porovnanie žalobca predložil cenník spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o., z ktorého vyplýva štandardná denná sadzba nájomného za náhradné vozidlo KIA Ceed vo výške 50,- eur s DPH. Z cenovej ponuky spoločnosti MK car s.r.o. zohľadňujúcu konkrétne miesto a čas, vyplýva cena denného nájomného za vozidlo značky KIA Ceed 1,6 CRDI vo výške 58,80 eur s DPH. Okrem toho autopožičovňa MIBACAR Žilina prenajíma vozidlá v ekonomickej triede od 110,- eur. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádzal podľa všetkého z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi vzhľadom na dobu prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žaloba nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, ale tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, nakoľko ani poškodená ani požičovňa nevie odhadnúť dĺžku opravy. Žalovaný pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, či pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodenou sú v pozícii, kedy dobu nájmu prenájmu nevedia určiť s presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti - vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodená prenajala vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musela uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájomných zmlúv (s nezníženou výškou denného nájomného alebo zväziť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať realnej dobe opravy - kedy denné nájomné by bol síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodená by pravdepodobne stratila výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musela znášať sama. Z judikatúry vyplýva, že poškodená nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mala po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. Čo sa týka poplatku vo výške 30,- eur bez DPH, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o

náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodená prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátenie poplatku nebolo podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou a preto ide o svojvoľné a neopodstatnené konanie žalovaného. Poplatok 30,- eur predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti, ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukázal žalovaný na rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. Z odporu a z oznámenia o poistnom plnení ďalej vyplýva, že žalovaný krátil poistné plnenie o tzv. prevádzkové náklady vo výške 28,08 eur. Tento postup zo strany žalovaného však nebol podložený nijakými dôkazmi, ani relevantnou argumentáciou, pričom nie je zjavné, ako žalovaný dospel k predmetnej sume. Vzhľadom k tomu považuje žalovaný krátenie poistného plnenia za neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Uvedená položka by mala predstavovať náklady, ktoré by poškodenej vznikli prevádzkou jej vlastného vozidla. K uvedenému žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy, ktorými by tvrdenú skutočnosť preukázal. Žalobca poukázal na to, že náklady, ktoré by poškodenej vznikli používaním vlastného motorového vozidla, by mohli byť len náklady na PHM, ktoré však poškodená znášala sama a neboli súčasťou fakturovaného nájomného. K uplatnenému úroku z omeškania žalobca uviedol, že z listinných dôkazov predložených stranami sporu vyplýva, že žalovaný žalobcu nijakým spôsobom nevyrozumel o ukončení šetrenia poistnej udalosti a o dôvodoch odopretia poistného plnenia, a to napriek tomu, že podaním zo dňa 04.07.2019, ktorého súčasťou bolo okrem iného oznámenie poškodeného o postúpení pohľadávky, poškodená výslovne žiadala žalovaného, aby ďalej komunikoval ohľadom náhrady škody priamo so žalobcom. Žalovaný si evidentne nespĺnil svoje povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení, keďže neposkytol poškodenému, resp. žalobcovu v zákonom stanovenej lehote písomné vysvetlenie dôvodov odopretia poistného plnenia, ani v tejto lehote neskončil prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Vzhľadom k uvedenému je s poukazom na § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení na mieste, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu uplatneného úroku z omeškania. Žalobca je zároveň toho názoru, že ukončenie prešetrovania poistnej udalosti žalovaného v lehote podľa § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení ho nezbavuje zodpovednosti za oneskorené plnenie na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6, teda sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodenej, resp. jej právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona o PZP. Zmyslom vyššie označenej právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad tohto ustanovenia by umožňoval oddialenie plnenia poisťovne často bez právne relevantných dôvodov a bez rizika takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania. V situácii, že zodpovednosť škodcu za spôsobenú škodu nie je sporná, škoda je riadne vyčíslená a podložená relevantnými podkladmi, je dôvodný nárok žalobcu sankcionovať odopretie poskytnutia poistného plnenia v podobe úrokov z omeškania. K uvedenému žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby súd vo veci konal a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 907,08 eur s príslušenstvom, na náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

6. Podľa § 11 ods. 1 a ods. 5 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť. Ak čo len jeden zo žalovaných podal včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje vo vzťahu ku všetkým žalovaným; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo.

7. Podľa § 19 písm. b) CSP popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

8. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu dňa 06.08.2020. Vychádzajúc z toho, že platobný rozkaz sp. zn. 21Up/681/2020 zo dňa 30.04.2020 sa zrušil zo zákona, tunajší súd po postúpení veci pristúpil k doručeniu vyjadrenia k odporu (spolu s jeho prílohami) žalovanému. Súčasne mu boli doručené poučenia o jeho procesných právach a povinnostiach, ako aj uznesenie sp. zn. 7Cb/17/2020 zo dňa 25.08.2020, ktorým bol žalovaný vyzvaný, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalobcu k odporu a uviedol, všetky skutočnosti, o ktoré svoje tvrdenia opiera, označí a predloží ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

9. Žalovanému bolo doručené predmetné uznesenie dňa 27.08.2020, k rukám jeho právneho zástupcu, pričom súdu nezaslal už žiadne vyjadrenie.

10. Podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur.

11. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

12. Súd v súlade s ustanovením § 177 ods. 2 písm. a) CSP vec rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže sa jedná o drobný spor. V nadväznosti na to, súd v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámil dňa 23.11.2020 na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu verejné vyhlásenie rozsudku na termín 01.12.2020 o 11:00 hod..

13. Súd pôvodne vykonal dokazovanie listinami založenými v spise, a to: výpisom z bankového účtu (č. l. 7), emailom zo dňa 19.09.2019 (č. l. 7 rub), oznámením zo dňa 12.09.2019 (č. l. 8), zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 04.07.2019 (č. l. 8 rub a 9), listom zo dňa 04.07.2019 - uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky (č. l. 9 rub a 10 a č. l. 61), zmluvou o nájme č. XX/XXXX zo dňa 05.06.2019 (č. l. 10 rub a č. l. 62), faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 04.07.2019 (č. l. 11), oznámením o postúpení pohľadávky (č. l. 11 rub a č. l. 63), čestným prehlásením (č. l. 12 a č. l. 63 rub), protokolom o prenájme náhradného vozidla (č. l. 12 rub a č. l. 64), predžalobnou výzvou na zaplatenie sumy 907,08 eur zo dňa 24.03.2020 (č. l. 13), poisťovnou zmluvou zo dňa 27.10.2010 (č. l. 56), likvidačnou správou k poisťovnej udalosti z PZP zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (č. l. 57), cenníkmi vybraných autopožičovní v danej lokalite predloženými žalovaným (č. l. 58 - 59), faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 01.07.2019 (č. l. 60), oznámením o poisťovnom plnení zo dňa 18.10.2019 (č. l. 66), oznámením stanoviska k škodovej udalosti č. XXXX.XXXX/XXX-X zo dňa 18.05.2019 zo dňa 20.04.2020 (č. l. 67), cenníkom Náhradné vozidlo, s.r.o. od 11/2018 (č. l. 102), cenníkmi vybraných autopožičovní predloženými žalobcom (č. l. 103 - 105) a ostatným spisovým materiálom.

14. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne.

15. Podľa § 151 ods. 1 a ods. 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

16. Podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

17. Podľa § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až d) zákona o povinnom zmluvnom poistení poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťovné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťovné plnenie a ušlého zisku.

18. Podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa § 379 prvá veta zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd pôvodne za preukázané, že dňa 18.05.2019 došlo ku škodovej udalosti v Dolnom Kubíne, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo KIA Ceed, EČV Y Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Škoda Octavia, EČV: Y ktorého vlastníak v čase nehody bol zmluvne poistený u žalovaného. Z predložených dôkazov ďalej vyplýva, že poškodená uzatvorila so žalobcom dňa 05.06.2019 zmluvu o nájme č. XX/XXXX, ktorej predmetom bol prenájom motorového vozidla KIA Ceed, EČV: K a to od 05.06.2019 do 04.07.2019. Zo zmluvy o nájme je zrejmé, že medzi účastníkmi zmluvy bolo dohodnuté denné nájomné vo výške 40,- eur a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- eur. Poškodená mala motorové vozidlo v prenájme po dobu 30 dní za čo jej žalobca fakturoval sumu 1.230,- eur (30 x 40,- eur + poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- eur). Zmluvou o postúpení pohľadávky poškodená ako postupca postúpila žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.230,- eur, z titulu jej nároku voči poisťovni (žalovanému) podľa § 4 zákona č. 381/2001 Zb.. Postupca sa zaviazal uhradiť za postúpenie pohľadávky odplatu podľa čl. 4 vo výške 1.230,- eur, ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXXX vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. KIA Ceed, EČ: K Žalovaný poskytol dňa 11.10.2019 žalobcovi poistné plnenie vo výške 322,92 eur za 13 dní nájmu náhradného vozidla, pričom z uplatnenej sumy odpočítal „nepriznaných 17 dní nájmu“ vo výške 680,- eur „nepriznanú výšku prenájmu 13x13,- eur“, t. j. vo výške 169,- eur, „nepriznané pristavenie vozidla“ vo výške 30,- eur a „náklady, ktoré by vznikli používaním vlastného vozidla - paušál 8 % zo sumy 351,- eur, t. j. vo výške 28,08 eur. Na základe „prieskumu trhu“ žalovaný priznal nájomné za náhradné vozidlo vo výške 27,- eur (priznaná primeraná cena v regióne). Nájomné priznal za 13 dní (primeraná doba opravy vozidla). Tieto skutočnosti v konaní neboli medzi stranami sporné.

21. Sporná otázka v danom konaní bola vo výške žalobcom uplatneného nároku a v uplatnenom úroku z omeškania.

22. Žalovaný v konaní namietal dôvodnosť časového trvania opravy poškodeného motorového vozidla a výšku nájomného, ktoré bola poškodená povinná zaplatiť. Žalovaný nespochybnil, že by poškodená užívala prenajaté motorové vozidlo v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou (dopravnou nehodou), ale namietal dôvodnosť časového rozsahu jeho užívania. Je pritom zrejmé, že poškodená sa dostala do situácie, keď bola nútená prenajať si náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti. Okrem toho z predloženého čestného prehlásenia poškodenej vyplýva, že motorové vozidlo na zabezpečenie chodu a organizácie práce potrebovala. Žalovaný uznal opodstatnený prenájom náhradného vozidla v rozsahu 13 dní (do 17.06.2019), pričom sám uviedol, že oprava trvala do 01.07.2019. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že poškodenej bolo odovzdané opravené vozidlo až dňa 04.07.2019, kedy poškodená ukončila prenájom motorového vozidla. Súd mal preto za to, že doba prenájmu od 05.06.2019 do 04.07.2019 je opodstatnená, nakoľko v tomto čase bola poškodená v dôsledku ňou nezavineného konania vylúčená z užívania svojho vozidla. Poškodená neovplyvňovala dobu trvania opravy poškodeného vozidla. Postup prác v servise je závislý aj od ďalších faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodenej. Súd má za to, že v konaní bola preukázaná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v spojení so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného. Poškodená nemohla svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečila náhradné vozidlo. Náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla patria do oprávneného nároku poškodenej. Súd mal za to, že pokiaľ poškodená nemohla užívať svoje motorové vozidlo z titulu poistnej udalosti, a tým sa ocitla v nutnosti zabezpečenia si náhradného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, nie je spravodlivé požadovať, aby poškodená v takejto situácii robila prieskum trhu o najnižšom nájomnom za poskytnutie náhradného motorového vozidla. Nie je preto dôvodná námietka žalovaného, ktorý považoval za primeranú sadzbu denného nájomného sumu vo výške 27,- eur.

Skutočnou škodou je preto nájomné za prenajaté porovnateľné osobné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer resp. individuálne výpočty žalovaného o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní. Neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenej, aby hľadala v takomto prípade najlacnejšiu požičovňu, resp. robila preukázateľne výber medzi požičovňami podľa podmienok ktoré ponúkajú.

23. Vo vzťahu k uplatnenému nároku mal súd za to, že v konaní bol preukázaný vznik škody, predstavujúci náklady za zapožičanie vozidla, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. V konaní nebolo sporné, že žalovaný zaplatil žalobcovi titulom poistnej udalosti sumu vo výške 322,92 eur, pričom podľa vystavenej faktúry žalobcom č. XXXXXXXX prenájom náhradného motorového vozidla spolu s poplatkom za pristavenie a prevzatie vozidla bol vo výške 1.230,- eur. Súd nezistil v konaní neprímeranosť odplaty za nájom vozidla a má za to, že do výšky nájmu je potrebné zahrnúť aj iné súvisiace poplatky, vrátane poplatku za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- eur, ktorý je primeraný k celkovej výške nájomného. Daný poplatok bol účtovaný v rámci každého prenájmu a poplatok tvoril súčasť skutočnej škody.

24. Žalovaný krátil poistné plnenie aj o tzv. „náklady, ktoré by vznikli používaním vlastného motorového vozidla - paušál 8 % zo sumy 351,- eur“. Krátenie však nepodložil žiadnymi dôkazmi a ani relevantnou argumentáciou a preto ani ohľadom tohto tvrdenia žalovaný neunesol dôkazné bremeno.

25. Súd mal za to, že žalobca preukázal, že v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou si poškodená zapožičala počas doby opravy náhradné motorové vozidlo a dostatočne vysvetlil aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré bol súdom priznaný nárok na náhradu škody. Za obdobie, pokiaľ bolo auto v oprave, je nárok na náhradu škody v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka, t. j., okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd za to, že žaloba bola oprávnená čo do dôvodu i výšky. Boli preukázané skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a súd akceptoval právne zdôvodnenie žaloby. Súd preto zaviazal žalovaného k úhrade sumy 907,08 eur.

27. Podľa § 369 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

28. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

29. Podľa § 11 ods. 7 a ods. 8 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

30. Súd priznal nárok na úrok z omeškania v sadzbe v zmysle ust. § 369 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka a § 11 ods. 8 zákona o PZP, ktoré ustanovenie, pokiaľ ide o nárok na úroky z

omeškania, odkazuje na osobitný predpis pod poznámkou 15a, a to ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd s ohľadom na uvedené potom priznal úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne podľa uvedených zákonných ustanovení. Úrok z omeškania súd priznal z dôvodu, že mal preukázané omeškание žalovaného. Podľa vykonaného dokazovania žalovaný poskytol žalovanému čiastočné poistné plnenie vo výške 322,92 eur dňa 11.10.2019, t.j. v tento deň bolo ukončené prešetrenie poistnej udalosti. Ukončenie prešetrenia poistnej udalosti je zrejmé aj z likvidačnej správy k poistnej udalosti. Keďže žalovaný skončil prešetrenie poistnej udalosti dňa 11.10.2019, bol povinný do 15 dní po skončení prešetrenia poskytnúť poistné plnenie v plnej výške, čo neučinil, preto sa dostal do omeškania od 28.10.2019.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Keďže žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, súd mu priznal voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

34. Proti tomuto (pôvodnému) rozsudku podal žalovaný dňa 05.01.2021 odvolanie v celom rozsahu. Krajský súd žiadal, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, eventuálne zmenil rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

35. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn 13Cob/40/2021 dňa 11.05.2021 rozhodol tak, že predmetný rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

36. Krajský súd vo svojom rozhodnutí v podstate uviedol, že § 177 ods. 2 CSP upravuje prípady, kedy pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Ak preto uvedené ustanovenie upravuje podmienku, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, vyjadruje tým nielen požiadavku, aby súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu nevychádzal z iného dôkazu, ako z listín predložených stranami, ale aj požiadavku, aby všetky rozhodujúce skutočnosti boli nespornými tvrdeniami strán náležite preukázané. Ak sa však ukáže spornosť skutkovo významných tvrdení, nie je na mieste rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Žalovaný už v podanom odpore vyvolal spornosť ohľadom výšky nároku žalobcu, vrátane uplatnených úrokov z omeškania. Krajský súd preto konštatoval, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania.

37. Nad rámec uvedeného sa odvolací súd vyjadril aj k ostatným v odvolaní nastoleným otázkam. Úvodom uviedol, že to, že k zapožičaniu náhradného motorového vozidla poškodenou došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou dňa 18.05.2019, nebolo sporné. Vo všeobecnosti platí, že náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla sú vynakladané účelne a nutne len do doby trvania nepriaznivého následku dopravnej nehody, t. j. do doby, po ktorú oprava vozidla trvá. Poškodená si náhradné vozidlo požičala od 05.06.2019 do 04.07.2019. Oprava mala trvať v zmysle faktúry č. XXXXXXXX do 01.07.2019. Podľa názoru odvolacieho súdu bola účelnosť a nevyhnutnosť nákladov na najom náhradného vozidla len do dátumu 01.07.2019, nie do 04.07.2019. Účelnosť nákladov za obdobie od 02.07.2019 do 04.07.2019 nebolo v konaní dospelá preukázané a ide o predčasný záver. Tvrdenie žalobcu, že k vydaniu motorového vozidla došlo až dňa 04.07.2019 po vydaní krycieho listu, zostalo len v rovine tvrdenia. Z tohto záveru bude následne okresný súd vychádzať, pokiaľ sa podstatným spôsobom nezmení skutkový stav. Pri posudzovaní tejto skutočnosti prihliadne okresný súd na dôkazy doteraz doložené stranami, za vzatia do úvahy toho, že náklady vynaložené na náhradné vozidlo poškodenou, ako účastníkom dopravnej nehody, je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú dopravnou nehodou.

38. Pokiaľ dôjde k opraviteľnému poškodeniu motorového vozidla, má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pociťoval následky škôd čo najmenej.

39. Vo vzťahu k námietkam žalovaného ohľadom skutočnosti, že podľa faktúry vystavenej servisom trvali pracovné operácie na vozidle len 27 normohodín, čo nepredstavuje dôvod na opravu vozidla v trvaní takmer 1 mesiaca, uvádza krajský súd, že za situácie, kedy celková doba opravy podľa faktúry bola ustálená v trvaní do 01.07.2019, bolo dôkazné bremeno preukázania kratšej doby trvania tejto opravy, a tým preukázania kratšieho časového obdobia obmedzenia poškodenej v užívaní jej motorového vozidla, na žalovanom. Práve do stavu, do ktorého sa dostala poškodená (právny predchodca žalobcu), ktorý stav zaviniel klient žalovaného, nemožno nepriaznivosť tohto stavu umocňovať u poškodenej jej neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťovala a hľadala opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, resp. s krátkou dobou opravy, prípadne zaťažovať poškodenú tým, aby počas opravy poškodeného motorového vozidla zisťovala aj alternatívy iného charakteru. Žalovaný žiadne dôkazy, ktorými by vyvrátil závery plynúce z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, nepredložil a žiadne konkrétne skutkové tvrdenie smerujúce k inému časovému ohraničeniu doby trvania opravy neuviedol, a preto záveru okresného súdu, že poškodená nemala možnosť ovplyvniť dobu trvania opravy, nemožno nič vytknúť.

40. Rovnako aj k námietke o neprimeranosti výšky nájmu odvolací súd poukázal na to, že poškodená sa dostala do stavu, ktorý jej bol vnútený, a preto nemožno od nej spravodlivo požadovať, aby v takejto situácii zisťovala a vyhľadávala požičovňu motorových vozidiel s najnižšou cenou nájmu.

41. Vo vzťahu k dôvodnosti úrokov z omeškania sa odvolací súd vyjadril v tom zmysle, že žalovaný je poisťovňou, a preto je v otázke úrokov z omeškania potrebné aplikovať osobitnú právnu úpravu (lex specialis) v zákone č. 381/2001 Z. z. Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/212/2017, z ktorého vyplýva, že žalovaná poisťovňa splnila povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. tým, že poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poisťné plnenie, ktoré od nej žalobca nárokoval, a že oprávnená výška nárokov žalobcu bola zrejماً až z právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívnej zmene skutkového a právneho stavu veci, bude súd prvej inštancie v tejto časti vychádzať z uvedených záverov odvolacieho súdu.

42. V týchto intenciách následne okresný súd ďalej konal, a to nariadením nového pojednávania na deň 07.09.2021. Žalobca ešte dňa 27.05.2021 doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalobca ani poškodený žiadnym spôsobom nemohli ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy alebo úhradu poisťného plnenia za opravu zo strany autoservisu, a preto tieto skutočnosti nie je možné pričítať na úkor poškodeného, resp. žalobcu. Poškodená bola zavineným konaním klienta žalovaného vylúčená z užívania svojho vozidla až do okamihu, kým žalovaný neuhradil predmetnú faktúru za opravu vozidla (doručil krycí list) autoservisu, t. j. do 04.07.2019. Žalobca opätovne zdôraznil, že autoservis nevydá poškodenému opravené vozidlo, kým nemá k dispozícii minimálne krycí list alebo uhradenú faktúru za opravu vozidla. Teda samotným vystavením faktúry autoservisom nedochádza automaticky k odovzdaniu opraveného vozidla. V žiadnom prípade nemožno od poškodenej, ktorá je fyzickou osobou, požadovať, aby sama uhradila faktúru za opravu a skrátila tak dobu trvania nájmu náhradného vozidla. Náklady na prenájom náhradného vozidla je potrebné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla, teda do 04.07.2019. K uvedenému žalobca poukázal na čestné prehlásenie poškodenej zo dňa 04.07.2019 a súčasne predložil potvrdenie autoservisu, podľa ktorého došlo k odovzdaniu vozidla dňa 04.07.2019, a to po doručení krycieho listu za opravu. Vo vzťahu k úrokom z omeškania žalobca tvrdil, že žalovaný nijakým spôsobom nevyrozumel žalobcu o ukončení šetrenia poisťnej udalosti, resp. dôvodoch odopretia poisťného plnenia, čím si zjavne nesplnil povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z.. V dôsledku toho je žalobca názoru, že mu patrí aj úrok z omeškania.

43. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 17.08.2021 zotrval v celom rozsahu na argumentácii, ktorú doposiaľ v konaní prezentoval. Potvrdenie autoservisu o odovzdaní vozidla sú pre účely konania bezpredmetné. Je irelevantné, kedy nakoniec došlo k vyzdvihnutiu motorového vozidla, keďže právne významnou je len tá skutočnosť, že k tomu mohlo dôjsť podstatne skôr, a to dňa 01.07.2019. Žalobca sa mylne domnieva, že od poškodenej nemožno spravodlivo požadovať, aby uhradila náklady autoservisu. To, že poškodená nezavinila vznik škody automaticky neznamená, že poisťovateľ je povinný refundovať všetky uplatnené náklady. Žalovaný nemôže byť zaviazaný na refundáciu výdavkov, ktoré vznikli omisívnym správaním sa poškodenej a výkonom nezákonného zádržného práva autoservisu v rozpore

s § 151s ods. 1 OZ. Aj napriek tomu, že žalovaný trvá na nedôvodnosti nároku žalobcu, navrhol vykonať výsluch poškodenej JUDr. B. a uložiť autoservisu povinnosť predložiť rozpis prác vykonaných na vozidle.

44. Na pojednávanie dňa 07.09.2021 sa zúčastnil len právny zástupca žalobcu (právny zástupca žalovaného svoju neprítomnosť ospravedlnil a žiadal o konanie v jeho neprítomnosti). Tento uviedol, že na základe výzvy súdu k zabezpečeniu dokladov od autoservisu sa mu tieto nepodarilo zabezpečiť. Súd následne pojednávanie odročil na deň 02.11.2021.

45. Na pojednávaní konanom dňa 02.11.2021 sa súd oboznámil s obsahom spisu, osobitne so správou z autoservisu z č.l. 253-258, ktorá bola doručená na základe výzvy súdu. Na pojednávaní bola vypočutá svedkyňa - poškodená L.. B.. Uviedla, že v máji 2019 bola účastníkom dopravnej nehody, v ktorej bola poškodená. Auto dala opraviť v autorizovanom servise, nakoľko bolo v záručnej dobe. Keďže auto bolo nevyhnutné pre jej každodenné fungovanie, využila ponuku náhradného vozidla, ktoré mala asi mesiac. K kontraktnému procesu si prakticky nič nepamätá, v autoservise jej dali vizitku žalobcu a ona žalobcu následne oslovila. K dojednaniu dĺžky nájmu uvádza, že si nepamätá, ako to presne v zmluve bolo, ale myslí si, že to bolo dojednané tak, že to auto bude môcť používať pokiaľ bude v oprave jej auto. Svedkyňa uviedla, že motorové vozidlo potrebuje pre svoju každodennú činnosť, v tom čase dochádzala z DK do ZA, kde pracuje ako sudkyňa, má maloleté dieťa, okolo ktorého zabezpečuje celú operatívu. Nevedela uviesť, prečo používala vozidlo po dátume 01.07.2019, v zásade ho ale používala dovtedy, kým jej nebolo vydané vlastné vozidlo. Keď svoje vlastné vozidlo prebrala, okamžite odovzdala to prenajaté. Nemala pocit, že by oprava alebo prenájom bol predĺžovaný. Keď ju servis vyzval na prevzatie vozidla, domnieva sa, že prišla v ten istý deň. Samotnú opravu resp. jej dĺžku ona hodnotiť nemôže. Podľa nej vozidlo nevyužívala dlhšie, ako to bolo nutné.

46. Vo vyjadrení zo dňa 30.11.2021 žalovaný v podstate zopakoval svoje predchádzajúce argumenty.

47. Na pojednávaní konanom dňa 02.06.2022 sa zúčastnili právny zástupcovia oboch sporových strán. Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe. Uviedol, že po rozhodnutí odvolacieho súdu zostali spornými dve skutočnosti, a to úroky z omeškania a nevyhnutná doba prenájmu. Pri úrokoch z omeškania poukázal na nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 309/2020, v ktorom došlo k zrušeniu rozsudku NS SR, na ktorý poukazoval odvolací súd. Ústavný súd vyslovil záver, že pokiaľ poisťovňa v takýchto prípadoch neprizná poistné plnenie, je nárok aj na úrok z omeškania. Vo vzťahu k nevyhnutnej dobe prenájmu uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že oprava nebola nijakým spôsobom predĺžovaná, doba bola primeraná, a aj svedkyňa uviedla, že si auto prevzala v deň výzvy servisu.

48. Právny zástupca žalovaného poukázal na neprimeranosť vykonávania prác autoservisom, najmä keď servis požiadal o ohliadku až 13.06.2019, pričom od doby dodania dielov (06.06.2019) uplynulo „zbytočných 6 dní“, kedy sa oprava mohla už vykonávať. Ďalej príkladom uviedol a poukázal na deň 19.06.2019, kedy bola ukončená výmena blatníka, ktorá trvala v rozsahu jeden a pol normohodín, pričom podľa ich názoru servisu objektívne nič nebránilo v tom, aby v totožný deň realizoval aj prípravu na lakovanie v rozsahu 5 normohodín. Rovnako najneskôr v deň, v ktorom mal servis poskladať vozidla, t.j. dňa 28.06.2019. mal podľa ich názoru servis vystaviť aj faktúru za opravu vozidla. Namiesto toho faktúru vystavil bezdôvodne až 01.07.2019, v dôsledku čoho neprimerane predĺžil opravu vozidla o ďalšie dva dni, ktoré žalovaný nemôže v žiadnom prípade akceptovať. V súhrne bolo podľa názoru žalobcu možné vykonať opravu o 12 dní skôr. Právny zástupca žalovaného súčasne navrhol doplniť dokazovanie odborným vyjadrením, ktoré by zabezpečili. V reakcii na to právny zástupca žalobcu považuje vyjadrenie žalovaného za čisto subjektívne a ničím nepodložené vychádzajúce z premisy, že v danom období tento servis opravoval len vozidlo poškodenej, na ktoré orientoval všetky svoje personálne kapacity. Poškodená nemohla nijakým spôsobom ovplyvniť postup prác servisu. Aj z uvedeného dôvodu považuje návrh žalovaného na doplnenie dokazovania za nedôvodný a nehospodárny.

49. Súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom poskytnutia lehoty žalovanému v trvaní 1 mesiac na predloženie odborného vyjadrenia. Dňa 01.07.2022 žalovaný požiadal o predĺženie lehoty do 31.07.2022, ktorej súd vyhovel. Dňa 29.07.2022 žalovaný súdu oznámil, že oslovený znalec odmietol vypracovanie odborného stanoviska. Z toho dôvodu súd žiadal, aby bolo stanovisko vyžiadané zo strany súdu v zmysle § 206 CSP. K uvedenému návrhu sa žalobca vyjadril v tom zmysle, že na návrh žalobcu by súd nemal prihliadať s poukazom na § 181 ods. 4 CSP. Vo vzťahu k úrokom z omeškania spomínaný

nález ÚS doplnil o rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/225/2021 a 3Obdo/27/2021 a žiadal žalobe vyhovieť v plnom rozsahu.

50. Na pojednávaní konanom dňa 22.09.2022, na ktorom boli prítomní právni zástupcovia oboch strán, sa títo v podstate odvolali na svoje doterajšie vyjadrenia. Vo vzťahu k návrhu žalovaného na doplnenie dokazovania odborným vyjadrením súd tento návrh zamietol, a to s poukazom na § 181 ods. 4 CSP. V tejto súvislosti súd uvádza, že koncentračná zásada sprevádzaná sporovým procesom núti strany k procesnej aktivite. Povinnosť tvrdenia a dôkazu je výlučne na strane sporu, pričom prostriedky procesného útoku/obranu sú strany povinné uplatniť včas. V opačnom prípade sa vystavujú tzv. procesnej preklúzii, pri ktorej súd nebude na ich tvrdenia či návrhy prihliadať. § 181 ods. 4 CSP síce možno chápať ako materiálny korektív koncentračnej zásady, avšak rovnako má svoje mantinely. Súd žalovanému určil až dve lehoty na predloženie ním navrhovaného odborného vyjadrenia. Napriek tomu odborné vyjadrenie nezabezpečil a súdu nedoručil, čím sa de iure pripravil o možnosť zabezpečenia dôkazu na svoju obranu. Súd navyše podotýka, že žalovanému nič nebránilo zabezpečiť si odborné vyjadrenie resp. navrhnúť súdu takéto zabezpečenie už skôr. Z dôvodu procesnej pasivity žalovaného ale aj hospodárnosti konania súd jeho návrh zamietol.

51. Vzhľadom na obsah kasačného rozhodnutia odvolacieho súdu sa okresný súd venoval dvom sporným otázkam, a to 1/ nevyhnutnosti a účelnosti nákladov za nájom náhradného vozidla a 2/ úrokom z omeškania. V otázke existencie právneho titulu (protiprávny úkon, vznik škody a príčinný vzťah medzi nimi) nebolo medzi stranami sporu, čo konštatoval aj odvolací súd.

52. Pokiaľ ide o otázku nevyhnutnosti a účelnosti nákladov za nájom náhradného vozidla, súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že k vydaniu vozidla došlo dňa 04.07.2019 po doručení krycieho listu zo strany poisťovne. Podľa názoru súdu sú náklady za prenájom náhradného vozidla v prejednávanej spore účelné a nevyhnutné až do momentu, kým poškodená nemala reálnu možnosť používať svoje vlastné vozidlo, t.j. do 04.07.2019, kedy autoservis vydal vozidlo poškodenej na základe krycieho listu poisťovne. Z pohľadu podnikateľa prevádzkujúceho autoservis je opodstatnené, že opravené motorové vozidlo vydá až potom, čo mu bude uhradená cena za poskytnuté služby (opravu), prinajmenšom doručený krycí list od poisťovne. Od poškodenej nemožno v žiadnom prípade žiadať, aby sama uhradila servis vozidla, čím by fakticky mohla znížiť počet dní prenájmu náhradného vozidla. Sú pripomína, že oprava vozidla bola realizovaná v dôsledku dopravnej nehody. Tu „do hry“ vstupuje poisťovateľ, v ktorom má škodca uzavreté tzv. PZP. Právna úprava povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorá je zakotvená v zákone č. 381/2001 Z. z. a nadväzuje na únieové právo (tzv. motorové smernice), vychádza z ochrany obete, resp. poškodeného dopravnou nehodou, voči ktorému je potrebné pristupovať tak, aby následky nehody pociťoval čo najmenej. Bolo by v rozpore s účelom zákona, ak by musel sám poškodený hradíť náklady na opravu vozidla, ktoré mu poškodil iný účastník cestnej premávky. Z povahy veci vyplýva, že dopravné nehody bývajú čo do výšky (majetkovej) ujmy pomerne vysoké. Nie je spravodlivé, aby takto vysoké čiastky hradil sám poškodený (ako prvý, a následne čakal na regres od poisťovne), ktorý takým finančným obnosom nemusí ani vôbec disponovať. Nehovoriac o tom, že sa poškodený v dôsledku dopravnej nehody zavinenej klientom poisťovateľa dostáva do zjavného diskomfortu vplyvujúceho na jeho každodenný život. Je preto opodstatnené, že túto škodu hradí poškodenému poisťovateľ, u ktorého je škodca povinne poistený.

53. Tak ako podotkol odvolací súd, nie je rovnako možné od poškodenej spravodlivo požadovať, aby po dopravnej nehode (čo je udalosťou spôsobilou vyvolať psychickú nepohodu) vyhľadávala „autopožičovňu“ s najnižšou cenou nájmu. Autopožičovňa nie je obchod s potravinami, o ktorom každý človek vie, kde sa nachádza a aké sú tam ceny. Ak poškodená nevyhnutne potrebovala motorové vozidlo pre každodennú činnosť, potrebovala aj čo najrýchlejšiu náhradu za poškodené vozidlo. Preto je absolútne legitímne, že sa ihneď obrátila na požičovňu z vizitky, ktorú jej poskytol autoservis. Rovnaký princíp platí aj vo vzťahu k výberu autoservisu. Poškodená nie je povinná po škodovej udalosti vyhľadávať servis s najrýchlejšou dobou opravy. V teoretickej rovine by takýto servis ani nemusela nájsť, pretože nie je možné s určitosťou predpovedať možné komplikácie pri servise vozidla. Na to nadväzuje aj skutočnosť, že poškodená nemá reálnu možnosť ovplyvniť kvalitu servisu, počet úkonov či dĺžku servisu. Nie je preto opodstatnené tvrdenie žalovaného, že doba opravy vozidla mohla byť o 12 dní skôr. Súd v tejto súvislosti podotýka, že nie je objektívne možné hodnotiť (tak, ako to hodnotil žalovaný) rýchlosť úkonov autoservisu bez ohľadu na vedomosť o personálnych a technických možnostiach autoservisu,

technických zručnostiach automechanikov, počtu rozpracovaných vozidiel a pod.. Vzhľadom na uvedené súd uzatvára, že účelnosť a nevyhnutnosť nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla skončila až dňa 04.07.2019, kedy najskôr mohla poškodená reálne užívať svoje už opravené vozidlo.

54. Pokiaľ ide o druhú spornú otázku a síce, dôvodnosť úrokov z omeškania, tak súd musí v prvom rade konštatovať, že žalovaný nepreukázal splnenie povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z.. Ak žalovaný na svoju obranu tvrdil to, že listom zo dňa 18.10.2019 túto povinnosť splnil, s týmto tvrdením sa súd nestotožnil. Z obsahu uvedeného listu (č.l. 66) vyplýva len to, z akých podkladov poisťovňa pri určovaní poistného plnenia vychádzala a aké položky nepriznala. § 11 ods. 6 písm. b) celkom jednoznačne hovorí o tom, že poisťovateľ má povinnosť písomne vysvetliť dôvody zníženia poistného plnenia. Poisťovňa nielenže poškodenému v uvedenom liste nevysvetlila dôvody zníženia plnenia, poisťovňa dokonca ani neuviedla samotné dôvody. Ak v rámci rekapitulácie poisťovňa uvedie napr. to, že nepriznáva náklady za pristavenie vozidla, potom je jej zákonnou povinnosťou uviesť aj dôvod, prečo takéto náklady nepriznala, a tento dôvod poškodenému aj písomne vysvetliť. Význam pojmu „vysvetliť“ je podľa súdu jednoznačný, a nie je ho potrebné žalovanému bližšie ozrejmovať. V tejto súvislosti bola právne irelevantná argumentácia žalovaného rozhodnutím NS SR. sp. zn. 3Cdo/145/2017, nakoľko toto rozhodnutie je skutkovo a právne odlišné od prejednávaného sporu. Predmetná vec sa totiž týkala situácie, kedy poisťovňa splnila svoju (nepeňažnú) povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., a spor sa viedol o splnenie jej peňažnej povinnosti (omeškanie so zaplatením istiny). Navyše, predmetné rozhodnutie bolo zrušené nálezom ÚS SR III. ÚS 215/2020. Ústavný súd v tejto veci v podstate konštatoval, že poškodený má nárok na úroky z omeškania nielen pri porušení nepeňažnej povinnosti v zmysle § 11 ods. 6, ale aj pri omeškaní s plnením peňažnej povinnosti (dlhu), a to najskôr od skončenia šetrenia poistnej udalosti (lehota max. 3 mesiace) a uplynutí paričnej lehoty 15 dní (od skončenia šetrenia) na výplatu poistného plnenia, ak k výplate došlo. Na uvedený nález následne nadviazala aj prax NS SR, napr. 1Cdo/225/2021, 3Obdo/27/2021. Súd preto uzatvára, že v dôsledku nesplnenia zákonnej povinnosti poisťovňou má žalobca v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nárok na úroky z omeškania v sazbe určenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., t. j. 5% ročne z istiny, a to od 28.10.2019 (kedy už uplynula spomínaná 15 dňová paričná lehota) do zaplatenia.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. O trovách súd rozhodol podľa pomeru úspechu žalobcu vo veci tak, že mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže súd jeho žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.